

А поля и планини
 Въ бѣли дрѣхи прѣмѣни;
 Хълмове и долини
 Всички ти днесъ и равни.
 И за менъ, ой дѣдо Мразъ,
 Добъръ бѣди въ този часъ!“

Шла Неда и рила съ лопатата снѣга, а дѣдо Мразъ отъ клонъ на клонъ — приближилъ се до нея и ѝ пришепналъ: „Топло ли ти е момиче?“ — Топло, топло — да! отговорила Неда, която се била изчервила вече отъ работа. Дѣдо Мразъ затръщналъ по-силно и пакъ ѝ пришепналъ: „Топло ли ти е пжико?“ А Неда, която вече ринѣла подъ прѣсната, отговорила: „Горещо, горещо ми е, дѣдо Мразъ!“ Въ това врѣме хлопнала лопатата. . . . Гледа: подъ снѣгътъ единъ хубавъ сандъкъ, а въ него — скъпи и прѣскъпи подаръци: обици съ скъпоцѣнни камъни, копринени забрадъки, кадърено платно и много други хубави работи. Съ голѣма мъка Неда занесла сандъка у дома си. Ахнала мащехата, като видѣла щастieto на Неда. Тутакъ-си тя притѣкмила и испратила и своята дъщеря къмъ гората: дано и нея дѣдо Мразъ така щедро да награди. Чакала, чакала — Анастасийка не се завръща. Отишли да ѝ търсѣтъ и едвамъ сполучили да ѝ изровѣтъ изъ снѣга почги полумъртва: ржцѣтъ, нозѣтъ и лицето ѝ измръзнали.

ГРАДИНАРЪ.

(игра)

Тази игра е пролѣтна и се играе на полето или въ гората.

Избира се удобна за играта полянка. Едного отъ играчитѣ избиратъ за градинаръ, завързватъ му